

Gerisi Yoktu Gerisi Aştı

– Mikail Dede · 09 Mart 2022

şair

penceresinden kristal gibi yağan karı görebiliyordu

üst üste yığılmış çatılardan tüten dumanı görebiliyordu

göremediği ama orada olduğundan emin olduğu birçok hatırasını düşünüyordu

yitik, kaybolan yılların yorgunluğunda

onlara asla ulaşamayacağını biliyordu, mazilerden çok uzak topraklar gibi

saatler sonra gölgesi yüzüne düştü

ayaz rüzgar gibi bir fısıltı

üzüm bağlarının karşısında

sis gibi bir silüet sarkıtı vardı

berraklığın hezimetine uğradı
ve gözlerini kor közlerden ayırdı
gözü biraz ıslak, biraz damla
onun ılık tenini düşündü
ne kadar baştan çıkarıcı bir düş
onunla konuşmak imkansızdı
bir kağıda bir dizi satır yazdı
şairlerinden birkaç söz ekledi
harfler su gibi toplanıyordu
soğukta titreyen elleri sızlıyordu
mısraları bir kızıağın izleri gibi sıralanıyordu
düşlerinde ne gizliyordu
yorgunluğu yutmuş bakışlarda neler gizliydi
dünyayı tarif eden kelimeyi mi gizlemişti sonra vakit çökünce alacakaranlıkta
ufkun ötesindeki evlerde ışıklar yandı
ve şairin eli antik lambaya doğru gitti
bazı şeyler vardı, olduğundan emin olabilirdi
gerisi yoktu
belki de sadece
gerisi aşktı...